

عنوان مقاله:

مقایسه صفات علم و قدرت خدا در قرآن و نهج البلاغه

محل انتشار:

کنفرانس سراسری علمی، تخصصی نهج البلاغه با رویکرد فرهنگی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

شادی شایگانی - دانشجوی دکتری نهج البلاغه، دانشگاه پیام نور، مرکز تهران جنوب

ناصر محمدی - دانشیار گروه فلسفه و کلام دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

این نوشتار بر آن است تا از طریق مقایسه و تطبیق آیات قرآن کریم با سخنان امیرالمومنین(ع) در نهج-البلاغه، رابطه این دو متن مقدس را در زمینه دو صفت علم و قدرت به تصویر بکشد. امام علی(ع) رسالت خود را به نطق درآوردن قرآن و به عبارتی تفسیر و تاویل قرآن می داند. یعنی رابطه قرآن با کلام امام(ع) و در این جا نهج البلاغه، رابطه قرآن و تفسیر قرآن است. لذا در این مختصر سعی شده است با عرضه آیات قرآن بر نهج البلاغه، تصویری روشن تر از دو صفت علم و قدرت که از امهات امهات صفات حق متعالند، ارایه شود. امام(ع) با بهره مندی از قرآن توانسته است با سلب نقایص و محدودیت های خلقی این دو صفت، هم عمومیت و شمول صفات علم و قدرت را در خدا، و هم تنزه و تقدس آن ها را در ساحت قدس ربوبی از هرگونه شایبه محدودیت و نقص به اثبات برساند. اگرچه عقول محدود بشری هرگز توانایی درک کامل صفات آن حق لایتناهی را ندارند.

کلمات کلیدی:

قرآن، نهج البلاغه، امام علی(ع)، صفات خدا، علم، قدرت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/700951>

